

Масне и Маркези, пѣла съ голѣмъ успѣхъ въ Парижъ. Масне и Сенъ Сансъ сж писали специално за нея партии въ свои опери.

Заранъ, Францъ Лудвигъ — Saran, Franz Ludwig — музикаленъ изследватель, род. 27 окт. 1866 въ Ампранщедтъ, училъ филология въ Хале и музика при Робертъ Францъ, а сжщо и въ университетитъ въ Лайпцигъ и Фрайбургъ, доцентъ и после — професоръ въ Хале, а отъ 1913 — въ Ерлангенъ. Трудовѣтъ си З. е посветилъ главно въ областта на музикалната метрика и ритмика, и е далъ ценни приноси къмъ установяване на тази тъй колеблива и неустановена частъ на музикалната наука. Писаль: „Ритмика и мелодика на Аристоксена отъ Тарентъ“ — 2 тома (1893), „Ритма на французския стихъ“ (1904), „Учение за нѣмското стихосложение“ (1907) и др.

Заремба, Владиславъ Ивановичъ — руски компонистъ, род. 15 юний 1833 въ Подолска губерния, ученикъ на Ант. и Йоз. Козински, компомиралъ клавирни нѣща, пѣсни, хармонизиралъ малоруски пѣсни и издалъ 2 сборника отъ малоруска народна и художествена музика: „Малкиятъ Падеревски“ — за пиано и „Пѣсенникъ за нашитѣ деца“ — за пѣне.

Заремба, Николай Ивановичъ — руски компонистъ, род. 15 юний 1821 въ Витебска губерния, умр. 8 апр. 1879 въ Петербургъ, училъ при А. Б. Марксъ въ Берлинъ, преподаватель и директоръ (1867—72) на Петербургската консерватория, писалъ оратория „Иванъ Кръстителъ“.

Заремба, Сигизмундъ Владиславовичъ — руски компонистъ, род. 15 юний 1833 въ Житомиръ, училъ при Сателъ и Алоисъ, директоръ на муз. гласове на Имп. руско муз. общество въ Воронежъ, отъ 1901 живѣлъ въ Петербургъ, писалъ: оркестрови творби, клавирни нѣща и пѣсни.

Зарембски, Жуль — Zarembski, Jules — значителенъ полски пианистъ и компонистъ, род. 28 февр. 1854 въ Житомиръ, умр. 15 септ. 1885, училъ при Даксъ въ Виена и Листъ въ Ваймаръ, 1879 професоръ по пиано въ Брюкселската консерватория (за-

мѣстникъ на Брасенъ), писалъ единъ значителенъ брой клавирни творби — лирични миниатюри съ импресионистична окраса, технически ефектни и съ смѣли хармонии — носящи полски характеръ. Освенъ клавири творби писалъ е и единъ квинтетъ за струнни инструменти съ пиано.

Заршитцки, Александръ — Zarzycki, Alexander — полски компонистъ, род. 21 февр. 1834 въ Лвовъ, умр. 13 окт. 1895 въ Варшава, директоръ на Варшавската консерватория, писалъ: „Полска сюита“ за оркестъръ, единъ клавири концертъ, мазурки за цигулка, песни за пиано (въ салоненъ стилъ) и пѣсни.

Затеръ, Густавъ — Satter, Gustav — клавириуозъ и компонистъ, род. 12 февр. 1832 въ Виена, училъ въ Виена и Парижъ, концертиралъ въ Европа и Америка съ голѣмъ успѣхъ (Берлиозъ е билъ въ възторгъ отъ него), компомиралъ две симфонии, симфонична картина „Вашингтонъ“, нѣколко увертюри, клавириквартиети и триа, както и една опера „Оланте“.

Затлеръ, Хайнрихъ — Sattler, Heinrich — теоретикъ и компонистъ, род. 17 апр. 1811 въ Кведлинбургъ, умр. 17 окт. 1891 въ Брауншвайгъ, ученикъ на В. Либавъ въ родния си градъ и на Хумелъ, писалъ творби за органъ, кантата „Триумфътъ на върата“, меса за женски гласове, една оратория, камерна музика, единъ учебникъ по хармония и др.

Зауеръ, Емилъ — Sauer, Emil — виденъ виртуозъ-пианистъ и компонистъ, род. 8 окт. 1862 въ Хамбургъ, ученикъ на Московската консерватория (Николай Рубинщайнъ) и на Листъ, концертиралъ по цѣла Европа съ много голѣмъ успѣхъ и до днесъ не слѣзълъ още отъ концертната естрада, при пълна запазеност на духовнитѣ и физически сили. Отъ композициитѣ му, между които два концерта за пиано, съ голѣма популярностъ се ползуватъ миниатюриитѣ отъ рода на „Spieluhr“ и нѣкой отъ етюдитѣ. Освенъ това, писалъ: „Картини изъ тайнитѣ на моето изкуство и животъ“ (1901), „Моятъ свѣтъ“, „Спомени изъ моя животъ“.

Заць, нѣм. Satz — буквално = предложение, изречение, фраза. Като му-